

רעפ 58087-02-25 - עבד אלרחמאן מחאג'נה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 58087-02-25

לפני: כבוד השופט דוד מינץ

המבקש: עבד אלרחמאן מחאג'נה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בחיפה (השופט ז' פלאח) מיום
5.2.2025 בעמ"ת 2497-02-25

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט ז' פלאח) מיום 5.2.2025 בעמ"ת 2497-02-25, בה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופט א' אחטר) מיום 23.1.2025 במ"ת 53899-10-24 בה הורה על מעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חברות בארגון טרור לפי סעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016. זאת על רקע הצטרפותו לארגון הטרור דעא"ש. לצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים נגדו.

2. בדיון שנערך ביום 6.11.2024 הסכים בא-כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בתסקיר מטעם שירות המבחן הומלץ על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, לצד שילובו בטיפול. חרף זאת, בית משפט השלום קבע כי לאור העבירה המיוחסת למבקש בכתב האישום והמסוכנות הנשקפת ממנו שאינה ניתנת לאיון אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן, והורה על מעצר המבקש עד לתום ההליכים.

3. ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. נקבע כי בשים לב למסוכנות העולה מהתנהגות המבקש, שהיא מסוכנות ברמה הגבוהה ביותר, טוב עשו גורמי הביטחון שעצרו אותו בטרם יממש את רצונותיו. כן נקבע כי בית משפט השלום התייחס לתסקיר שירות המבחן, למפקחים שהוצעו, למצבו של המבקש, לסיכון העולה מהתנהגותו ולהישנות התנהגות בעתיד, ויש לאמץ את החלטתו. כמו כן, ככל שיורשע, צפוי למבקש עונש מאסר ממושך, ונוכח מסוכנותו הגבוהה אין כל חלופת מעצר שבכוחה להפחיתה.

4. מכאן הבקשה שלפני בה טען המבקש, בין היתר, כי בית משפט השלום הלך כברת דרך בבחינת חלופת מעצר - נדרש לתסקיר שירות מבחן שכלל המלצה חיובית; חקר את המפקחים המוצעים והתרשם מהם באופן חיובי; וביקש חוות דעת להיתכנות פיקוח אלקטרוני - אך בסופו של דבר ביצע "תפנית בלתי מובנת" והורה על מעצרו עד תום ההליכים. זאת מבלי שהוטל דופי בתסקיר ומבלי שנמצא טעם לחריגה מההמלצה, המאזנת נכונה בין השיקולים השונים. גם לא ניתן משקל לחלופת הזמן שבו המתין המבקש מאחורי סורג ובריח לבחינת חלופת המעצר אותו יש לזקוף לזכותו; ולעובדה שמדובר בעבירה שבוצעה ברשת האינטרנט, כך שהמסוכנות ניתנת להפחתה באמצעות הטלת הגבלות על שימוש באמצעים טכנולוגיים. באשר להחלטת בית המשפט המחוזי נטען, כי דעתו גובשה עוד טרם שמע את טענות הצדדים; וכי לא היה מקום להתייחס לתקופת המאסר הצפויה לו, שכן מדובר בשיקול זר לדיני המעצרים. בהפעלת דיני המעצרים יש גם לשקול כל מקרה לגופו ואין מקום לקבלת הכרעות באופן רוחבי בהתבסס על סוג העבירה בלבד.

5. דין הבקשה להידחות. רשות ערר ב"גלגול שלישי" על החלטות בענייני מעצר שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם מתעורר שאלת משפטית עקרונית או בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ברע"פ 70046-02-25 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.2.2025); ברע"פ 69250-02-25 בלקר נ' מדינת ישראל (26.2.2025)). המקרה דנן אינו בא בקהלם של מקרים אלו. הבקשה אינה מעלה כל שאלה עקרונית ואין בטענותיו של המבקש, הנטועות כולן בנסיבות המקרה הפרטניות, כדי לשנות מכך. גם לא התרשמתי שמדובר בנסיבות חריגות המצדיקות התערבות בקביעת בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי כי לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש בדרך של פיקוח אלקטרוני. למותר לציין כי העובדה שבית משפט השלום נקט אמצעים שונים לבירור אפשרות מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני אינה מצדיקה התערבות בהחלטתו, ודאי לא ב"גלגול שלישי". אדרבה, יש לשבח את בית המשפט שעמל בבדיקת האפשרות של מציאת חלופת מעצר למבקש.

כאמור הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"ה (27 פברואר 2025).

דוד מינץ
שופט